

«AZƏRBAYCAN» qəzetinin 1918-ci il 19 dekabr (Cümə axşamı günü) tarixli 68-ci nömrəsinin ADA Universitetinin dəstəyi ilə transferasiyası

GENERAL TOMSONUN ŞİMALİ QAFQAZIYA XALQINA MÜRACİƏTİ

Bakıdakı Müttəfiq əsgərlər komandanı general Tomson, Şimali Qafqaziya xalqına xitabən böylə bir müraciətnamə nəşr etmişdir: İngiltərə qoşunu başında olmaq üzrə Bakı şəhərinə varid olduqdan [gəldikdən] sonra bolşeviklərlə mübarizədə bulunan Şimali Qafqaziya əhalisinə müraciətdə bulunmağı lazım gördüm.

Bolşevizm Rusiyanı məhv etmək üçün almanlar tərəfindən ixtira edilmişdir. Hal-hazırda bolşevizm almanların özlərini də öz məmləkətlərində təhdid etməkdədir. Bolşevik hərc-mərcliyinin millətlərə azadlıq verməyəcəyini bilən almanlar, bolşevizmə ciddi surətdə mübarizə etməkdədirlər.

Müharibə meydanlarında düşməni məğlub etdikdən sonra İngiltərə və onun müttəfiqləri asayış bərpa edilməsi işində Rusiyaya müavinət [kömək] göstərməyi lazım bildilər. Hal-hazırda Bakıda mənim komandam altında olan əsgərlər bu yaxın zamanda Qafqaziyaya varid olacaq Müttəfiq ordusunun qabaq hissələridir. Bizim vəzifəmiz bütün məmləkətdə asayışı mühafizə və bolşevizmi məhv etmək işində məhəlli [yerli] camaata kömək göstərməkdir. Buna görə mən sizi bolşevizmlə mübarizə etməkdən ötrü bir-ləşməyə dəvət edirəm. İnəniniz ki, sizin öz evinizdə asayış bərpa edib, sülh və rifahla yaşamağınıza müavinət göstərmək, Almanıyanı məğlub edən Müttəfiqlər üçün çətin deyildir.

Bir para məsələlər vardır ki, siz öz aranızda onları həll edə bilərsiniz. Bu məsələlər düşmənçilik törədib, əsrlərcə davam edir. İndi bu məsələləri müzakirə etmək zamanı deyildir. Bunlar hamısı gələcək Ümmül Sülh Konfransında həll ediləcəkdir.

İndi sizin bir ümumi işiniz vardır: bolşevizm və anarxiya ilə müttəfiq [birgə] mübarizə ediniz. Qüvvəti birlikdədir. Müttəfiqlər bolşevizmin düşmənidirlər. Müttəfiqlər hamı üçün sülh və ədaləti təmin etməkdən ötrü buradırlar.

Bakıda olan Müttəfiq qoşun komandanı general-mayor Tomson

BAKİ, 19 KANUNİ-ƏVVƏL [DEKABR]

İstibdad təhsiri [istibdad xəbərcisi]

Bakı demokratları ilə kadetləri bizi təhti-təhakkümünə [hökmü altına] tabe etmək niyyəti ilə virdi-zəbən [dillərində əzbər] etdikləri Ufa və yaxud Müvəqqəti Ümumrusiya Hökumətinin siması nə qədər namüvəyyən olduğunu biz kərratla [dəfələrlə] zikr etmişdik.

İndi iş apaşkar oldu: Əvvəllərdə əksər qəsim iktimaiyyuni-İnqilabiyyun Fırqasına [Sosialist-Inqilabçılar Partiyasına] mənsub olan zəttədən mütsəkkil hökumət heyəti indi məlum olduğu üzrə noyabrın 18-dən bəridir ki, yalnız bir nəfər “hakimi-müttəq”dən ibarət imiş. Həmin hakimi-müttəq isə adı “demokratik əsaslarla” heç bir vaxt tutuşmayan admiral Kolçakdır.

Məzkur [adı çəkilən] admiral, aşkar olduğu üzrə, bütün ixtiyaratı əlinə alıb Rusiya dövlətini ehya etmək [diriltmək] niyyətindədir. Bu yolda nə cürə təşəbbüsdə bulunduğu hələ məlum deyildir. Yalnız bunu biliriz ki, ən əvvəl iqdamatı [təşəbbüsü; addımı] sabiq hökumət heyətinin “esər” fırqasına mənsub olan üzvlərini tövqif [həbs] etmişdir və bütün zabitanı [zabitlərə] müraciətən “şəşəəli” [təmtəraqılı] bir xitabnamə qəzetələrdə nəşr etmişdir.

“Vahid Rusiya” şüarı qışqıran demokratlarımızı indi işlər nə yerdə olduğunu eyvəcə düşünməlidirlər. Onlar aski çarizmin və idareyi-müstəbədinin baş qovzamağını [baş qaldırıldığını] görməlidirlər və yəqin etməlidirlər ki, admiral Kolçak, Denikinlər və Dutovlarla bərabər Rusiya inqilabi-kəbirinin [Böyük Rusiya inqilabının] bütün qənimət və neməti əldən gədsədir. Bunu bilib də “Vahid Rusiya” qışqıran; nə özlərini və nə də elani-istiqlaliyyətləri ilə canlarını həmin istibdad zəncirindən xilas edən millətləri bu şübhəli qüvvələr tərəfinə sövq etməməlidirlər. Zira burası onlar üçün həyatla məmət [ölüm-dirim] məsələsidir.

Kabina böhranı

Kabina böhranı hələ davam etməkdədir. Parلمان birinci iclasında sədr vəzifəsini ifa edən Həsən bəy Ağayeva müraciət edib, istədadlı bir zata yeni bir Kabina təşkilı təklifini təpşirmişdi. Həsən bəy cənablarının rayı yənə də indiki hökumət rəisi Fətəli xan Xoyski cənablarından qalıb, müsəriləyhi [adı çəkilən şəxsi] xüsusi məktubla təhti-sədarətində [başçılığı altında] olmaq üzrə yeni Heyəti-Vüzəra [Nazirlər Kabineti] təşkilinə dəvət etdi isə də Fətəli xan cənabları nasaz olmağını bəhanə edərək həmin təklifi qəbul etmədi. Bir nəçə gündür ki, iş bu üzrə qalıb, yəni bir namizəd varlığı və ya yoxluğu hələ bəlli deyildir. Bu isə böylə mühim və məsuliyətli bir zamanda əlbət-tə ki, məmləkətin mənafeyi qəbilibədən ədd [hesab] olunacaq şey deyildir.

Ağzıda bu xüsusda cürbəcür sözlər danışılır ki, guya, Azərbaycan Parلمانının öz səmini rayi ilə məmləkəti idarə edici Heyəti-hökumət seçmək xahişləri bəzi məhəfil [dairələr] tərəfindən bir qədər sıxıntılara düçar olur.

Bizcə məzkur məhəfilin [deyilən dairələrin] xüsusi və şəxsi rayi və mülahizəti nə dürlü olmuş olursa, Azərbaycan nümayəndələri məmləkət və millət mənafeyi nöqtəyi-nəzarində durub, öz ray və xahişlərini açıcaq bir surətdə bildirməlidirlər ki, bu bilənlər tərəfindən də həmin ray və xahişə lazımi etinə olsun.

ANDRANİK NƏ İSTƏYİRMİŞ?

Daşnakların mürəvvi-ci-əfkəri olan [fikirlərini yayan] “Nor orizon” qəzetəsində Andranik əli ilə yazılmış bir məktub dərc olunmuşdur. Məktubdan görünən budur ki, çeteci Andranik, Batum müqavilə-naməsindən narazı qalaraq, dəstəsi ilə Naxçıvan tərəfə gedir ki, bəlkə ingilis qoşunu ilə birləşib türk ermənilərinin imdadına çata bilsin. Burada məqsədinə nail ola bilməyi, dağları aşaraq Zəngəzur mahalına keçir. Əhalinin həsn-rəğbətinə qazana bilməyən çetecilər, axırda oradan fərar etməyə məcbur olurlar. Xacələrdən geri qayıda bilməyən Andranik, əhalini müdafiə etmək bəhanəsiylə orada qalıb özü kimi çapaşuqları başına yığır və bunun nəticəsi olaraq “müdafiəçilik”, çəpinqçiliyinə mübəddəl olur [çevrilir]. Yəni, Sisyən, Zəngəzur və Qapan mahallarındakı müsəlman kəndləri türümə və məzlum əhalisi isə qılncdan keçirilir. Buralar müsəlman ünsüründən boşadılır. Sonra Qarabağ mahallarına hücumlar yapılacaq və Şuşa şəhəri də daxil olmaqla üzrə buraların müsəlmanları qırılıb çatılacaqdır. İştə məktubun müxtəsərcə məzmunu!

Burada diqqətimizi cəlb edəcək bir məsələ vardır ki, Andranik və dəstəsi heç yerdə erməni məhəmmənəvazılığı [qonaqpərvərliyinə] rast gəlməmişlərdir. Həttə, erməni Cümhuriyyəti buna bədəfkar [cinayətkar] nöqtəyi-nəzəri ilə baxaraq cümhuriyyət dairəsindən

uzaq olmasını istəmişdir. Zəngəzur erməniləri ilə Andranikə əsla məhəbbət göstərməyib, bəlkə ona qarşı ədavət [düşmənçilik] də göstərmişlər. Bunu məktubunda Andranik açıq-açığa yazır.

Lakin, hiyləkar və müdabbir [uzaqgörən] Andranik, dəstəsinə “millət müdafiəçisi” ad qoyaraq əhalini özünə cəlb edir və axırda da iki millətin arasına fitnəəngiz və şərərat [pislik; mərdumazarlıq] toxumunu səpib məramına nail olur.

Bu günlərdə Andranikin Şuşa şəhərinə hücumu gözənlir. Əcəbə bir bu qədər kənd dağıdıb müsəlman qanına yerikləyən Andranikin məqsədi nə olmuş ola? Onun məktubundan buna bir işarə görün-mədisə də, lakin bu müsəlman yerlərini qılınc zoru ilə boşaldıb, Ararat Cümhuriyyətinə mülhəq etmək [birləşdirmək] və gələcəkdə bərsiq konfransında bunu hökumətlərə təsdiq etdirmək niyyəti bu qəratçının hər əmalından [işlərindən, fəaliyyətlərindən] məlum olur.

Keçmiş əsrlərdə də Andranik məsləklı erməni avantüristləri zühur

edirdisə də, hamısının oxu daşa dəyib axırda puça çıxmışlar. Məsələn 170 il bundan ıralı həmin Zəngəzurdə Bərxudər və Qarabək adlı iki qardaş, istiqlaliyyət məqsədi ilə Naxçıvan xanı tərəfindən göndərilmiş adamların burun-qulaqlarını kəsib xana da elanı-hərb sifarişini göndərirlər. Altı gün davam etmiş müharibədən sonra bunların qoşunu şikəstlik tapır və kəsilməş başları da Naxçıvan xanına göndərilir.

*Tama' kərdə budam ke kerman xoram
Ke nagah xordand kerman sarəm*

Ermənilərdən İkinci Dövlət Duması vəkili doktor Bahadirov da Dumaya bir layihə təqdim etməklə, Qarabağ mahallarının bir çox yer-lərini[n] “erməni-zəmin” [erməni yurdu] iddiası ilə Gəncə quberniyasından ayrılmasını tələb etmişdi. Vaxtilə “İrşad” qəzetəsində bu cənabın iddiaları təhqiri-nüfus [əhalinin sayı və tərkibi haqqında rəsmi məlumatı] və etnoqrafi dəlilləri ilə bəndə tərəfind-ən rədd olunduğu üçün bu gün daha bu məsələyə müraciətin ehtiy-acı yoxdur.

Andraniklər kimi “qılınc avantüristləri” ilə bərabər erməni əhalisi arasında “elm avantüristləri” də az deyil. Məsələn bir çox mövqelərin türkə adlarını erməniləşdirərək buraların erməni yerləri olduğuna uydurma tarixi dəlillər yapmışlar. Əzəncümlə [o cümlədən]:

Gəncəni – Qanzax, Bərdəni – Partav və Zəngəzur – Sakeridzor yaxud Saxkəddər deyə təhrir etmişlərdir [yazmışlar]. Lakin bu süni uydurmalarla tarix səhifələrini pərdələmək olmaz. Bu gün müsəlman ünsüründən boşadılmış Zəngəzur mahallarının dağları, çayları... tamamilən türkəcdir. İşıqlı, Tərpənməz, Cənqurtaran, Yağlıca, Yantəpə, Qıştəpə, Şiştəpə, Daştəpə, Ulutəpə, Hakəri, Bərgüşad, Bazarçay və qeyriləri. Həttə Hakərli çayı barəsində bir zərbi-masal vardır ki, ermənilər də deyirlər: “Həkərli çayı pəşman oldu, bir salım düz apardı.”

Bu gün türk tarixinə yox, ermənilərin öz tarixinə müraciət olu-narsa, oralarında müsəlmanların beş yüz, bəlkə altı yüz il bundan əqdəm [əvvəl] yaşamaqları məlum olur. Buralarda vəngləri (məbədləri) vardır ki, daşlarında həkk olunmuş erməni yazılarını gizlətmək mümkün olmayacaqdır. Məsələn, 9-cu əsrdə təmir olunmuş Vortna vənginin qərb cahatındakı daşlarda böylə yazılmışdır:

“Həngi xristian bu məbədi xarabə qoya yaxud bu yazıları silə, yaxud onun mədxilinə [gəlininə] tamah eyləyə, öylə şəxs Allah yanında məsuldur. Hərgəh böylə şəxs müsəlmanlardan olarsa, Məhəmməd peyğəmbərin hüzurunda minlərcə lanəta giriftər olsun. Tarixi: 1315-də.”

Bu yazı bizə göstərir ki, həmin məbədin ətrafında 600 il bundan əqdəm erməni ilə bərabər müsəlmanlar da yaşayırmış. Bundan daha maraqlısı Tatev məbəbində mühfuz [saxlanılan] bir çox islah əsərlərdir. Şah Abbas buranı ziyarət etdiyi əsnada məbədin bir daşında ərəbcə yazılmış xitabında deyir: “Ya Allah, bu imarətin təmirində sənədən başqa ayrı bir məqsəd yoxdur.”

Bu gün həman məbədi zinetləndirən şeylərin arasında Şah Abbas bağışladığı bir ipək pərdə ilə bir qəndil vardır ki, indiyə qədər orada məhfuздur. Məbədin sağındığına otuz qədər islam hökmdarlarının fərman və təliqləri [məktubları; xətt nümunələri] vardır ki, məbədin mühafizəsi üçün erməni müləklərinə və müsəlman bəylərinə yazılmışdır. Fərmanların ən qədimi, tarixi-hicirinin 872-ci sənəsində yazılmışdır. Yəni, 460 ildən çoxdur ki, müsəlmanlar bu məbədi himayə etmişlər. Səfəvilərdən başlanmış nəibü-səltənə Abbas Mirzə dövrünə qədər təmam İran hökmdarlarının burada fərmanları mövcuddur. Həttə Qarabağın axırncı xanı Mehdiqulu xan 1819-cu ildə Zəngəzur malik və kəndxudalarının hökm yazdığı bir məbədin mənfəətinə olaraq, onun xüsusi yerlərindən xarəc yığib “məhrasə”sına (məbəd rəisina) təhvil vermişdir. Mehdiqulu xanın bu təliqəsi o vaxtkı Qafqaziya canişini Yermolov əli ilə təsdiq olunaraq 17 kənd ilə 30 min desyatın yer Tatev məbədinə verilir. Bu vəqəə göstərir ki, Zəngəzur mahalı Qarabağ xanlığının rəsmi və təbii bir hissəsi olaraq, oranın erməni müləkləri və kəndxudaları da Qarabağ xanının xərəcəüzarı [vergi verəni] və təbəəsi ədd [hesab] olunurdu ki, bunu həm rus hökuməti Yermolov əli ilə təsdiq etmişdir.

Yevropa müharibəsi bizə sübut etdi ki, böylə məsələləri həll etmək üçün Andraniklərin top-tüfənginin zoruna daha ehtiyac qal-mamışdır. Varsınlar daşnaklar gürcülərin Tiflisə, yaxud bir ayrı mərkəzə bizim kimi onlar da tarixi və etnoqrafi sübutlarını göstərsin-lər, ta ki kimin haqlı olması da ingilis, firang, Amerika nü-mayəndələrinə məlum edilsin. Qafqaz konfransında kim haqq qaza-narsa, nümayəndə həzrətləri da Yevropa Konfransında, şəksiz, haqlılara tərəfdar olacaqlar. Fərs demişkən:

*Anrə ke hesab pak ast
Əz mohəsebe çe bak ast?*

İştə daşnaklar əllərindən əsiləhərlərini [silahlarını] buraxıb, hesab meydanına buyrusunlar. Haqlarını desinlər və sairlərinin da haqlarını dınlasınlar. Yəqin ki, onda məsələ də bir minval ilə həll olunub gedər. Yoxsa əsiləhərlərini tərk etməyib, yerimizə, yurdumıza zorla sahib olmaq istərlərsə, bunun aqibətində zərərində genə də özləri ol

«AZƏRBAYCAN» qəzetinin 1918-ci il 19 dekabr (Cümə axşamı günü) tarixli 68-ci nömrəsinin ADA Universitetinin dəstəyi ilə transliterasiyası

BAKİ XƏBƏRLƏRİ

Türk tələbələrinə

Azərbaycan Cümhuriyyətinin Bakı və həvalisində [ətrafında] olan bütün məkatibi-aliyyə [ali məktəblər] tələbəsi Gəncə Məktəbi-hər-biyyəsinə [Gəncə Hərbi məktəbinə] daxil olmaq üçün adlarını siyahıya qeyd etdirmək üçün Maarif Nəzarətinin dəftərxanasına də-vət olunurlar. Bakıda olmayan tələbə bilavasitə Gəncə Məktəbi-hər-biyyəsi rəyasətinə müraciət etməlidir.

Maarif naziri Nasib bəy Yusifbəyli

* Maarif Nəzarəti tərəfindən Şurayi-Vükalaya [Nazirlər Kabinetinə] Zaqatal nahiyyəsində 125 ibtidai məktəbin güşadı [açıl-ması] barəsində məruzə verilmişdir.

* Bələdiyyə rəisi Ərzaq Nəzarətinə müraciətən şəhər qulluqçuları üçün taxıl buraxılması barəsində təşəbbüsdə bulunmuşdur. Buraxılacaq ərzaq, alındığı qiymətə verilməlidir.

* Suraxanıda Bakı poşt və teleqrafxanasının şöbəsi güşad edilmişdir. Şöbə fəaliyyətə başlamışdır.

Vapori vurudu [gəmilərin gəlişi]

Kanuni-əvvəlın [dekabrın] 16-da “Vyatka” nam [adlı] vapor, Quryevdən 22 nəfər sərnışınla Bakıya varid olmuşdur.

Həman gün Ənzəliden “Paddi” nam vapor 330 nəfər sərnışın gətirmişdir.

Kanuni-əvvəlın 17-də “Moskva” nam vapor Hacı-Tərxandan 149 nəfər sərnışın gətirmişdir.

Kanuni-əvvəlın 16-da “Ağadadaşov” vaporu İrana 25 min put cövhar aparmışdır.

Xüsusi banklarda

* Bu vaxtdakı xüsusi banklar fəaliyyətə başlamamışlar. Dövlət Bankı fəaliyyətə başladıqdan sonra da bu banklar da sabiq qayda üzrə fəaliyyətdə bulunur. Bunun səbəbi, Dövlət Bankının istiqraz ver-məməsidir.

* Ərazi İdarəsi ləğv edilir. Bundan sonra bura işləri ümumiyyətlə Ziraət Nəzarətinə [Kənd Təsərrüfatı Nazirliyinə] verilir. Hal-hazırda işbu Nəzarətdə qızğın surətdə fəaliyyət davam edir. Bir komisiyon təşkil edilmişdir ki, ərazi reformları hazırlayır.

* Kanuni-əvvəlın 11-də, saat 4 radələrində, Realni məktəbində ikinci dəfə ev təşkilatlarının iclası vəqə olmuşdur. İclasda 93 ev təş-kilatından 135 nəfər nümayəndə iştirak edirdi.

Sadəratə Hərifə Tağıyev, katibliyyə Ələkbər Rzayev intixab edilmişlərdir [seçilmişlər].

Səsle, दौरə ev komitəsinə 20 nəfər üzv, 10 nəfər namizəd müəyyən edildi.

Mərkəzi Ev Komitəsinə şunlar intixab edilmişlərdir [seçilmişlər]:

1) Doktor Əliheydər Allahverdiyev;

2) Dava hüquqşünası Əli bəy Qulu-bəyov;

3) Müəllim Kərim bəy İsmayilov.

Namizədlər:

1) Əbdülbəqı İsmayilov;

2) Sadiq Qasımov;

3) Əsəd Əbdülcasımov.

ƏRZAQ İŞLƏRİ

* Saray kənd camaatı arasında paylamaq qəsdı ilə Tağıyevin fab-rikasından 2000 arşın kətan və 7928 arşın bəz alıb aparmaq üçün həmin kəndin vəkilləri Mirzə Məşhadi Zülfüqar oğlu və Hacıbala Cəfərqulu bəy oğluna Ərzaq Nəzarəti icazə vermisti.

* Ərzaq Nəzarəti, Gəncə quberniyası vəkilinə yazıb binəgüzarlıq etmişdir [sərəncam vermişdir] ki, Şəki üzvə əhalisinə paylamaq üçün Şəki uyezdi vəkilinə 200 put qənd bəraxsın.

* Gəncə şəhəri və uyezdində ağ neft qitliğı müşahidə olmağı və bu barədə bir sərəncam çəkilməsini Ərzaq Nəzarətinin Gəncə quberniyası vəkilı Nəzarətə yazıb xəbər verir ki, Gəncə şəhəri və uyezdində neft cövharı tapılmayıv və bu xüsudə tədbirlər görməlidir. Nəzarətin baş vəkilı Ticarət və Nəfia Nəzarətinə yazıb camaat arasın-da təqsim etmək [paylamaq] üçün Gəncə quberniyasına göndərməyə həman Nəzarət nə qədər neft verə biləcəyini soruşmuşdur.

* Bir partiya düyü almaq üçün Ərzaq Nəzarəti 320000 manat pul buraxmışdır.

* Gəncə uyezd nəçalnikinin xahişinə görə, həman uyezd camaatı arasında təqsim etmək üçün 200 put qənd buraxılması barəsində Ərzaq Nəzarəti Gəncə quberniyası vəkilinə binəgüzarlıq [sərəncam] vermişdir. Qənd uyezd vəkilı Şərifbəyovə verilib, nəçalnik iştiraki ilə camaatə paylanacaqdır.

* Salyanda və Hacıqabulda Türk komandası ixtiyarında olan ərzaq anbarları, Türk qoşunu getdikdən sonra görək Ərzaq Nəzarəti vəkilı ixtiyarına verilyədi. Ancaq Türk qoşunu getdikdən sonra həmin anbarlar polkovnik Məhəmmədov sərəncamına görə, yerli qoşun hissələrinə verilmışdir. Bu barədə Ərzaq Nəzarəti yazıb Hərbiyyə Nəzarətindən xahiş edir ki, həmin anbarlar Gəncə quberniyası vəkilı Hacıbəbəyov təhvilinə verilsin və təhvil verildikdən sonra Nəzarətə məlum edilsin.

* Ərzaq Nəzarətinin noyabrın 30-undan etibarən Türüq və Məəbir [Naçliyyat və Rabita] Nəzarətinə yazdığı məktuba görə, hər bir ərzaq Bakıdan çıxacağı vaxtda Ərzaq Nəzarətindən icazənamə alınmalı idi. Bu sərəncamı ləğv edərək Ərzaq Nəzarəti yazıb Türüq və Məəbir Nəzarətindən Bakı rayonuna gedəcək ərzağı stasyon nəçalni-ki icazənaməsiz buraxması barəsində sərəncam etməsinı xahiş edir.

AZƏRBAYCAN PAYTAXTI

III

Bakını ilk dəfə bir liman (bəndər) olaraq ərəb müvərrirlərindən [tarixçilərindən] əl-Müqəddəs zikr eyləmişdir. O zamanlar Dərbənd (ki ərəblər ona Babü-əvvab [Qapılar qapısı], türklər də Dəmir Qapı deyirlərdi) daha ziyadə əhəmiyyət və şöhrətə malik idi. Bakı isə Dərbənd mülhaqatından [ətraf ərazilərindən] bir bəndər sayılırdı. Buna görə də məşhur ərəb müvərrirləri kitablarında bu tərəflərdən bəhs edərkən Dərbəndə böyük əhəmiyyət verdikləri halda, Bakını zikr etməyirlər. Fəqət, bununla bərabər, Bakının bir liman olaraq olduqca böyük əhəmiyyət peyda eylədiyi zamanlar da olmuşdur. Moğol istilasından sonra Bakı, Xəzər dənizinin qərbi ilə şərqı arasında bir ticarət və tranzit mərkəzi olduğundan, burasına diqqət verilmişdir. İran, Turan, Xəzər, Rusiya məmləkətləri arasında bir ticarət depo-su halını alan Bakı o dərəcə əhəmiyyət peyda eyləmişdir ki, Xəzər dənizinin bir adı da “Bakı dənizi” olmuşdur.

Bakının islamıyyətdən sonrakı tarixinə və buradakı asara [əsər-lərə] baxıldıqda burası, Şirvanşah namı ilə hökumət edən bir sülalənin ikinci paytaxtını təşkil eyləmişdir. İçlərində Məlik Mənuçöhr,

Şah Xəlilullah kimi elm, urfan dostu olan Şirvanşahlar əsasən Şamaxı-da otururlaridsə da, Bakı daxi bəndər olduğundan, burasına daxi əhəmiyyət verir, əksərən buraya gəlir, iqamət edirlərdi. Şah məscidi, Xan sarayı, sonra şah olan bağları Şirvanşahlardan qalma baqlıyıyadı [qalıntılardı]. Şah məscidi ilə Xan sarayının tərzı-memarisindən daxi görüldüyü vəchlə, Şirvanşahlar zamanında Bakı olduqca məmür [abad] bir bəldə halında olub, camı və mədrəsələri məruf [məşhur] imiş. Qamusların [ensiklopediyaların] göstərdiyinə görə, Şirvan-şahlar altıncı əsri-hicridə buralada hökmran olmuşlardı. Məscidi-camenin əski binasında mövcud olan kitabxalardan daxi camei-məzkurun [adı çəkilən camenin] 5-ci əsri-hicridə bina edildiyi görülməkdə idi. 893 sənəyi-hicrisində müluki-Səfəviyyənin [Səfəvi hökmdarlarının] cəddi olan Şeyx Heydər tərəfindən Şirvanşah üzərinə hücum vəqə olmuşsa da, Ağqoyunlu Yaqub xan imdadə gələrək şeyxi-müəliməyh [adı çəkilən şeyx] məğlub etmişdir. Fəqət sonra Şah İsmayıl atasının intiqamını almaq üçün Şirvana qoşun çəkərək, 906-cı tarixdə Şirvanşahı məğlub etmişdir. Bu məğlubiyyət, şahı-məzkurun [adı çəkilən şahın] vəfatına səbəb olduğu kimi, Bakı qalasının da Səfəvilər alinə keçməsinə bais olmuşdur. Şəhəri zəbt edən Səfəvilər burada mövcud olan sərvət və samanı [var-dövləti] nəql eyləmişlərdir.

Şah İsmayılı-səninin [ikinci Şah İsmayılın] qətlindən sonra bəradəridi [qardaşı] Məhəmməd Xudabəndə İran taxtına cülüs eyləmişdi [yaylanmışdı]. Fəqət bəradərinin qətlini mövcib olan [qətlinə səbəb olan] daxili itxilə daha sükut bulmadığından, İran məmləkə-tinə bir az zə’f [zəiflik] gəlmişdi. İstanbul cahangirləri bu zə’fdən isti-fadə edərək Sultan Muradı-salisi [Üçüncü Muradı] İran səfərinə təşviq eyləmişlər. Nəhayət, Sokullu Mehmed paşa kimi dirayət sahibi ricalının [dövlət xadimlərinin] sözüne baxmayaraq padışah, Lala [Lələ] Mustafa paşa komandasında böyük bir ordu tədarük etdirərək İran səfərinə icazə vermişdir. Lala Mustafa paşa orduşu ilə bərabər 986-cı sənəyi-hicridə Qafqaziya tərəfi [yolu] ilə İran hüduduna gəlidi. Gürcüstan bəyləri Osmanlı ordusunu hüsn-istiqlal edərək [xoş qarşılayaraq], məşhur Özdəmir oğlu Osman paşa komandasında bir ordusunu Qazax, Gəncə, Ərəş təriqlilə Şərqi Qafqaziya səmtinə keçməsinə yol verdilər. Özdəmir oğlu Osman paşa burada sanəalərlə hərəb edərək iranlıları çarpışdı. Şirvan, Gəncə kimi şəhərlər dəfərlə əldən-ələ keçirdi. Nəhayət, Özdəmir oğlu Osman paşa Dərbəndi kəndisinə iqamətgah qərar verərək orada oturdu. Krım tatarlarından kəndisinə kömək gələrək İran qüvvətlərilə hərəb eylədi. 987-ci sanədə Dərbənddən qalxaraq Krım xanı Məhəmməd Giray xanla bərabər Şir-van üzərinə yürüdülər. Osman paşa əvvəlcə Bakı üzərinə bir müfrəzə [dəstə] çıxarmışdı. Bu müfrəzə Bakını aldı. Mühafizləri olan Xan Əli ilə Maqsud sultanı və sair zabitləri məmləkətin əyanı ilə birlikdə Şamaxıya əsir gətirdi.

Krım tatarları, adətləri vəchilə [adətləri üzrə] Özdəmir oğluna müəvinət [yardım] üçün gəlir və yəğmə edir, təkrar geri dönürlər-di. Bu dəfə da öylə yapmışlardı. Tatarların döndüyünü xəbər alan İran qüvvətləri Şamaxının istirdadını [geri alınmasını] düşünmüş-lər, tədarükə başlamışlardı. Bunun xəbər alan Özdəmir oğlu, Şamaxının müdafiəsi üçün məxsusi qüvvət ayıraqq düşməni dəf edə bilmiş, kəndisi ləvazim və tədarükünü düzəldə bilmək üçün Dərbənddən Bakıya etməyə qərar vermişdi. Osman paşa o qışı (987-988) zərərsizcə Bakıda keçirdi. Vəqəəvəis [tarixçi] Əbdürrəhman Şəraf bəy əfəndi “Tarixi-Osmani Əncüməni məc-muəsi”ndə bu xüsudə deyir ki:

“Özdəmir oğlu Dəmir Qapıdan Bakıya endi. Xarab olan qalasını təmir və dağılan əhalisin təmin və cəm eylədi. Bakı əhalisinin sərvəti-təbiyyəsindən [təbii sərvətlərindən] istifadə çəralərini düşündü. Neft mənbələrini zəbt ilə müqətiyyə bağladı [onlardan illik kira almağa başladı]. İpək məhsulatını vergiyə tutdu və sair vergiləri tənzim edərək xəzinəyə xeyli gəlir çıxardı. Əsgərin məvacibini və qala təmirində çalışdırdığı əmələnin [fəhlələrin] ücretini [maaşını] vermək üçün kafı miqdarda sərmayə hasil eylədi.”

O qışı Bakıda oturmaqla bərabər, Kür nəhrinin ötəsində qüvvət toplamaqla olan Salman xanı daxi rahat buraxmaq istəməyib, Qazi Girayı bir miqdar əsgərlərlə onun üzərinə göndərmişdi. Salman məğlub edildi. Bunun üzərinə təkrrar züddə [seçilmiş, xüsusi] bir qüvvət təşkil edərək Salman xanla bərabər Pira Məhəmməd Xan komandasında qüvvətli bir ordu ilə iranilər təkrar Kür nəhrini keçərək, Şamaxı üzərinə yürüş etdilər. Şamaxı müqəbilində [qarşını-da] vəqə olan böyük bir müharibədə Osmanlı qoşunu məğlub olub, ordu rüdasından [başçılarından] çox az adam qurtula bildi. Bu qalı-biyyət üzərinə Pira Məhəmməd Xan Şəbranı təkrar ələ keçirmiş və Osmanlı fərarilərini qovaraq Dərbəndə qadər ilqar [hücum] eylə-mişdi. Bunun üzərinə İran xanları müşavirə edərək, Bakı mühasirə-sinə qərar vermiş və bu tərəfə qoşun çəkmişdilər. Bakının bu mühasirəsini isə Əbdürrəhman Şəraf bəy böylə təsvir edir:

“Mühasirədən əvvəl Osman paşa Dərbəndə getmiş və Bakı mühafizəsinə bəhadıranı-üməradən [igid qoşun başçılarında] Əhməd bəyi təyin və iqamə eyləmişdi [yerləşdirmişdi]. Bakı mühasirəsi çox şiddətli olmuşdur (988-ci ilin axırları). Mühasirə 40 gün davam eyləmişdir. İranilər qalanı almaq üçün nərdüban qurmaq və torpaq sürmək kimi müharibə təlimlərinə müraciət etmişlərdir. Məhsurin [mühasirədə qalanlar] bir müddət sücaətə səbat göstər-mişlərdir; lakin ərzəq və mühimmatları [ləvazimatları] kafı miqdarda deyildi. Şəhər əhliindən birisi ox ilə məktub alıb, qala içindəki müza-yiqanı [çətinliyi; ehtiyac halını] mühasirinə [mühasirə edənlərə] xəbər verir və onları yürüşə dəvət eylərdi. Bənan oldu ki, məhsurin [istədlər ki,] bəndərdəki [ilmandakı] gəmilərə minib kəndlilərinı xilas etsinlər. Lakin Əhməd bəyin əzm və şövq[ü] və casusun bulunub da oda yandırılması surətilə mücazət edilmiş [cazalandırılmış] və bun-dan sonra qala əhvalından məlumat ala bilməyə iranilərin məyus olaraq mühasirədən əl çəkmələri Bakını q